

JOSEPH ACKX

Volksmens en kunstenaar

Het leven van Joseph Ackx werd reeds in acht afleveringen in vroegere boekjes afgedrukt.

Het slot van het verhaal is er nooit gekomen daarom gingen we even praten met Joseph. Op 65 jarige leeftijd liet hij zich inschrijven in het pensioenstelsel. Overgenomen uit een deel van zijn boek verteld hij : " Intussen hebben wij, mijn vrouw en ik, de jaren van op pensioenstelling bereikt. We werden immers 65 jaar. We moesten ons laten inschrijven voor het dossier samen te stellen. Natuurlijk een hele berg papperassen, en dit tot driemaal toe. We werden ingeschreven als middenstanders en gemengde beroepen. Ik was volgens hun antwoord te hoog van plafond (zulke termen gebruikte men dan). Ik had van 1945 tot 1956 vrijwillig betaald, en dit door toedoen van Mr. Morbée die mijn boeken en aangiften in handen had. Ik was met alles in regel. In een hernieuwd schrijven werd mij de vraag gesteld waarom ik zo voorbarig was geweest, en waarom ik steeds naar onzekerheden had geluisterd.

Na de derde aanvraag kreeg ik antwoord dat wij aangenomen waren in het pensioenstelsel, omdat ik gedurende de oorlogsjaren opgeëist was geweest, en door de bezetter was tewerkgesteld. Wij zijn begonnen met 80 fr. in de maand, maar het bedrag was gelukkig aan de index gekoppeld. We konden voortdoen om in 1974 te komen op een bedrag van 263,-fr per maand.

In 1975 moesten we terug een aanvraag doen. Deze maal zagezegd zonder nazicht maar achteraf bleken het toch allemaal dezelfde vragen te zijn van de vorige jaren. Er is dan wel een verandering gekomen, maar ver van normaal. Ik wil hier ook nog vermelden dat ons een voorstel werd gedaan om een groter pensioen te krijgen, maar ik moest bereid zijn de achterstand vanaf 1956 tot 1965 te betalen. Dat was dus negen jaren. Als de rekening voorgelegd werd was dit niet avenante. Volgens de wet van 1975 moest ik het volle tarief betalen van de negen jaren en daarbij kwam nog de index. U kan denken dat het niet te doen was. Ons antwoord was dan ook kordaat neen. Ik werd weer aangemaand het hogervernoemde bedrag te betalen, dan pas zouden we evenveel recht hebben als de anderen van onze leeftijd. Ik heb het nooit betaald en alles is zo gebleven. Nu is ons pensioen lichtjes gewijzigd, natuurlijk nog altijd gelijk de middenstanders en gemengde beroepen. Het is wel goed dat wij de gelegenheid hebben gekregen goed ons brood te verdienen zoals na de oorlog, maar we hebben hard moeten werken en sparen. Hadden we dat niet gedaan, hadden we er maar deerlijk uitgekomen. Geloof me, het is niet altijd koek en ei geweest. Gelukkig zijn we weer gezond geworden. Tesamen trachten we voort te doen, elkeen het zijne te geven, en in vrede te kunnen leven. Zo gaan de dagen vlug voorbij."

Tot zover een stukje uit zijn boek.

Onze Lieve Vrouw, ster der zee

Nagemaakt zoals het was door Jos Ackx.

Het was juist één jaar hersteld na een brand in de
Visserskapel, toen het werd gestolen.

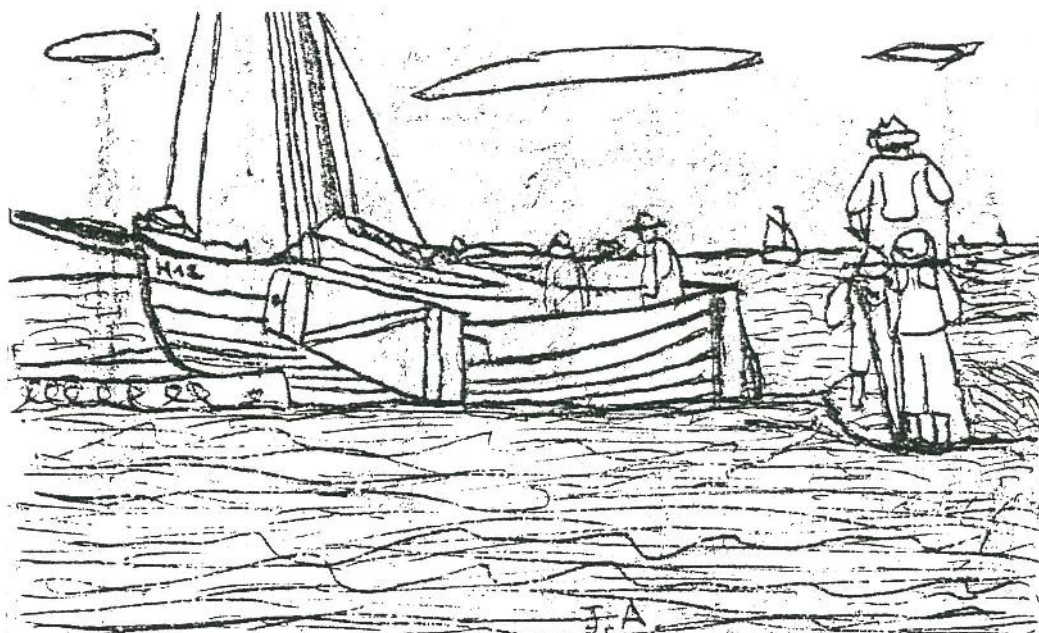
De drang om aan kunst te doen becroop hem, en Joseph begon tekeningen te maken, blijkbaar nog niet tevreden waagde hij zich een beeldje uit te houwen met gewone houtbeitels. Het bereikte resultaat was niet naar de zin van Joseph, en tijdens een rustverlof in Zwitserland schafte hij zich beeldhouwbeitels aan.

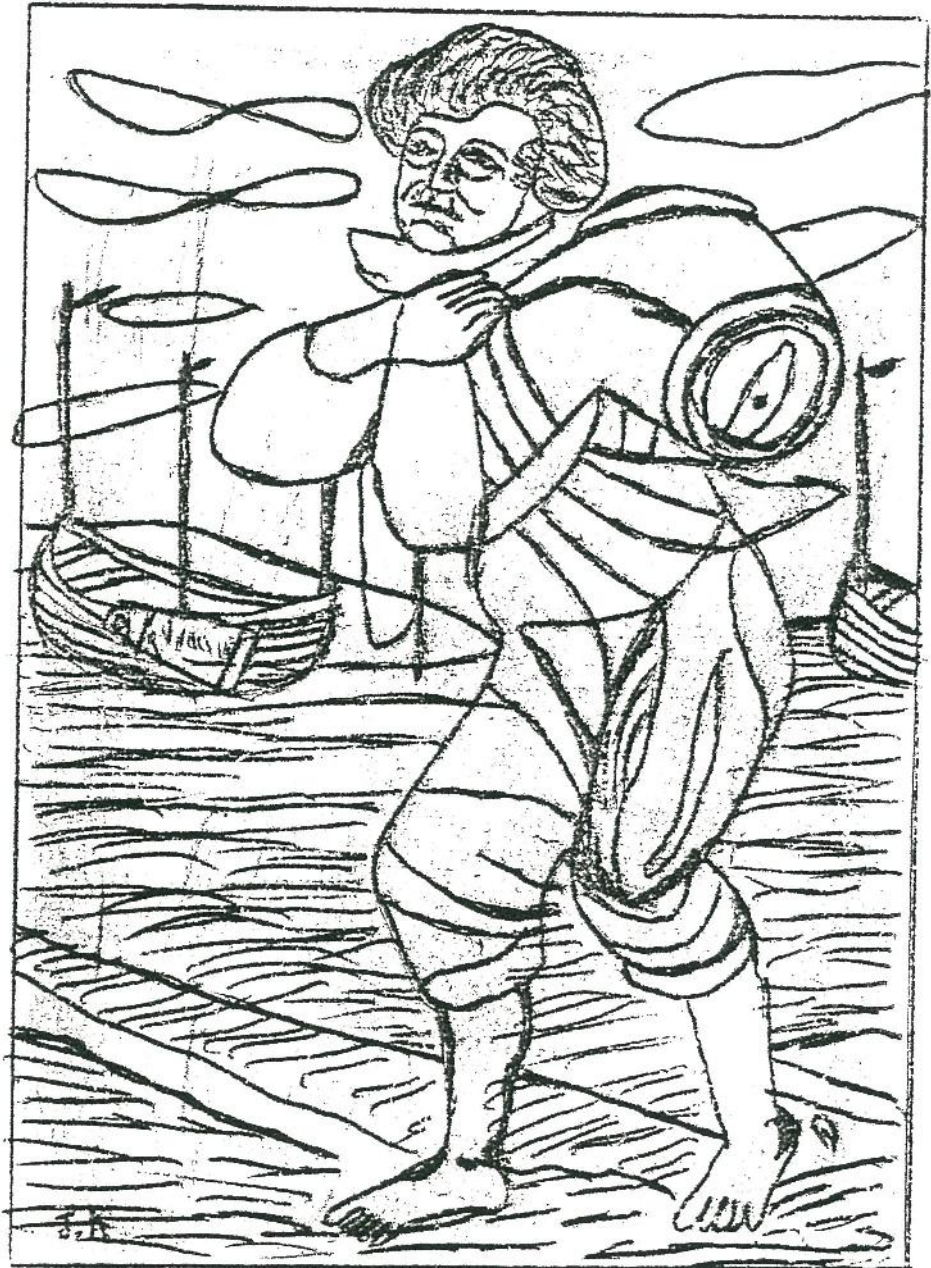
Terug thuis zette hij zich aan het werk, zijn eerste beeldhouwerkjes waren Egyptische beelden, gevolg door een paar reeksen Griekse, Spaanse en Romeinse beelden. Rond 1975 begon Joseph visserskoppen te beeldhouwen. Andere typische vissersfiguren werden in het hout vereeuwigd. In zijn collectie bevinden zich eveneens vissersboten, venussen, Jantje van Sluis, breugheltafels, en Tiroolse tafels en stoelen. Op heden bestaat zijn collectie uit 1.861 stukken, en nog steeds werkt Joseph verder. Als een man van 86 jaar, heeft hij nog de moed en de werklust van een zestiger. Altijd druk bezig kan hij uren vertellen van zijn levenservaringen. Voor herstellingen aan gebeeldhouwde meubels komt men eveneens bij Joseph aankloppen, steeds bereid en meestal gratis, werden soms de moeilijkste stukken hersteld.

In 1978 beeldhouwde Joseph een copij van het O.L.Vrouwebeeld "Ster der Zee" die de plaats moest innemen van het gestolen beeld. Dank zij een foto die de pastoor nog in zijn bezit had kon een vrijwel geslaagde copij gemaakt worden. Dit beeld werd geschonken aan de kerkraad. Joseph maakte nog een tweede beeld die geschonken werd aan de stichting "Vissersvreugde" maar die tot aan zijn overlijden bij Joseph thuis blijft.

Graag nam hij deel aan verschillende tentoostellingen, o.a. heeft hij meegedongen aan de laureaten van West-Vlaanderen alwaar hij een titel met grote onderscheiding bekam. Zijn werken zijn reeds tot ver over onze grenzen verspreid, naar Nederland, Duitsland, Engeland, Amerika en zelfs in Japan werden reeds werken gevraagd. Hij werd ook reeds vermeld in verschillende kunstboeken als autodidact. Hij heeft een enorm geheugen, en een ganse encyclopedie aan gegevens die het behoud van het Heistse Volkseigen van groot nut kunnen zijn. Wij hopen hem nog lang in ons midden te mogen behouden.

M.O.

Het Heistse Lavertje in 1891.

Zo was het ook voor mij 1911 - 1922